

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izvenredne nedelje in praznike. — Inzerati do 30 petih vrst a Din 2, do 100 vrst a Din 2.50, od 100 do 300 vrst a Din 3, večji inzerati petih vrst Din 4.— Popust po dogovoru, inzeratni davek posebej. — »Slovenski Narod« velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.— Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica št. 5.
Telefon: 31-22, 31-23, 31-24, 31-25 in 31-26

Podružnice: MARIBOR, Strossmayerjeva 3b — NOVO MESTO, Ljubljanska c., telefon št. 26 — CELJE, celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 65; podružnica uprave: Kocenova ul. 2, telefon št. 190 — JESENICE: Ob kolodvoru 101
Poštna hranilnica v Ljubljani št. 10.351

Konec moskovskega veleizdajniškega procesa:

13 smrtnih obsodb v Moskvi

Radek, Sokolnikov, Stojlov in Arnold so obsojeni na 10 odtodno na 8 let ječe, vsi ostali obtoženci pa na smrt — Sodba je izzvala v vsej javnosti veliko presenečenje

Moskva, 30. januarja. Z. Danes v zgodnjih jutranjih urah je bila objavljena sodba v moskovskem političnem procesu proti Radeku in tovarišem, ki so bili obtoženi veleizdaje terorističnih dejanj, špijonaže in pakiranja z Nemčijo in Japonijo v okviru trokistične zarote. Proces je trajal teden dni. Vsi obtoženci so priznavali dejanja, ki jim jih je očitala obsežna obtožnica. Držav-

ni tožilec je imel pet ur trajajoč govor, v katerem je zahteval za vseh 17 obtožencev smrtno kazen. Trije obtoženci so imeli zagovornike, ostali pa so se sami zagovarjali. Sodišče se je posvetovalo šest ur in je davi ob 4. srednjeevropskega časa razglasilo naslednjo sodbo:

Vsi obtoženci so krivi dejanj, ki jim jih očita obtožnica in ki so jih tudi sa-

mi priznali ter se obsojajo:

Radek in Sokolnikov na 10 let ječe, Stojlov in Arnold na 8 let ječe,

Pjatakov, Serebrijskov, Muralov, Litšic, Drobnič, Bohuslavsky, Kufjanov, Batjask, Norkin, Šestov, Turk, Graše in Pušin na smrt. Smrtna kazen se hna takoj izvršiti.

Obtoženci so sodbo sprejeli mirno. Justifikacija na smrt obsojenih bo izvršena danes dopoldne na dvorišču vojaškega sodišča.

V javnosti je izzvala razmeroma mila obsodba Radeka in Sokolnikova, ki sta bila glavna obtožena, veliko presenečenje.

Zahteve japonskih generalov

Pravice parlamenta se morajo do skrajnosti omejiti — Vlada mora biti pod kontrolo vojaških krogov

TOKIO, 30. jan. r. General Ugaki, ki mu je mikado poveril mandat za sestavo vlade, je včeraj mandat vrnil, ker zaradi odpora vojaških krogov ni uspel v svoji misli. Vlada je bila sicer že sestavljena, vendar pa so vojaški krogi odrekli sodelovanje in niso hoteli nominirati vojnega ministra. General Ugaki je zato mandat vrnil in ob tem v znak protesta proti postopanju vojaških krogov odločil svoj generalški čin.

Cesar je po posvetu s svojimi svetovalci poveril mandat za sestavo nove vlade bivšemu vojnemu ministru Ajašiju. Vojaški krogi so v načelu pristali na sodelovanje z njim, toda le pod naslednjimi pogoji:

1. Težišče programa nove vlade mora biti na okrepljeni državni obrambi.

2. Poleg vlade se mora sestaviti centralni svet pod predsedstvom predsednika vlade. Ta centralni svet mora odločati o vseh važnejših vprašanjih in morajo imeti v njem generali večino.

3. Parlamentarni sistem se mora reformirati v duhu avtoritativnega režima in temu primerno prirediti tudi volilni red.

4. Vlada in državno vodstvo morata biti docela neodvisna od političnih strank. Pravice parlamenta se morajo do skrajnosti omejiti.

V političnih krogih so te zahteve izzvale veliko vznemirjenje in odpor. Politične stranke bodo pod takimi pogoji odrekle sodelovanje v novi vladi. Zato je misija generala Ajašija zelo dvomljiva.

Za poplavi epidemije

Pretrajljiva poročila iz Amerike

NEW YORK, 30. jan. r. V dolinah Ohija in Missisipija ter njihovih pritokov prezeha v najhujšem mrazu in dežju na stotisoče beguncev, ki so morali zapustiti svoje domove, da so si našli golo življenje. Izpostavljeni so lakoti, bedi in boleznim, ki na debelo kosijo med njimi. Vse ceste, ki jih še ni dosegla voda, so prenatrpane s transporti beguncev, ki jih spravljajo na varnejše kraje. Kljub vsemu prizadevanju oblasti in vojaštva vlada med njimi največja zmeda. Otroci iščejo svoje starše, starši otroke, vse je obupano in nihče ne ve ne kod ne kam. Primanjkuje vsega, najbolj pa vode. Zaradi poplav so zablateni

vsi študenti in ljudje omagujejo od žeje. Kljub vsem svarilom pijejo vodo iz okuženih studencev, zaradi česar se strahovito širi tifus.

Vsa mesta, ki so v neposredni bližini rek, so že izpraznila. Cairo in New Orleans sta že popolnoma evakuirana. V Cincinnati, Pittsburgu in Wheelingu je začela voda že upadati in je tam največja nevarnost minila. Tudi v Louisvillu voda upada. Kritičen pa je položaj v Indiani, kjer je deset mest docela uničenih. Župan Memphis je dobil diktatorska pooblastila, da lahko izvede takojšnje izpraznitev mesta.

Emigranti se vračajo

Uradno poročilo o povratku dr. Košutića

BEOGRAD, 30. jan. AA. Kakor poročajo, se je vrnil, iz tujine po sinu pokojnega Stepana Radića Vladimiru Radiću sedaj tudi dr. Avgust Košutić. Ta povratek pomeni, kakor naglašajo sam dr. Košutić v svoji izjavi novinarjem, močno pomiritev političnih strasti v Jugoslaviji in ustvaritev možnosti za končno ureditev hrvatskega vprašanja. Poudarek, da kažeta obe najmočnejši politični grupaciji v državi dobro voljo, energijo in pripravljenost, kaže, da so prizadevanja nove politične smeri vlade dr. Milana Stojadinovića navedle tudi pri samih emigrantih na pravilno razumevanje. Povratek dr. Košutića je najboljši znak, da je treba v tem oziru pričakovati samo koristnih in blagodejnih rezultatov in da gre za nov dokaz, kako namerava vlada dr. Stojadinovića dokončno likvidirati vprašanje hrvatskih emigrantov.

Perčec ubit?

DUNAJ, 30. jan. r. Tukaj so se sinoči razširile vesti, da je bil znani voditelj ekstremne skupine hrvatskih emigrantov, tako zvanih »ustašev« Gustav Perčec v nekem kraju na Avstrijskem ubit. Baje je prišlo do prepira med njim in njegovimi ožjimi sodelavci, ki so mu očitali, da jih je zapeljal in jim onemogočil povratek v domovino. V prepiru je eden posegnil revolver in ga ustrelil. Uradnega potrdila te vesti doslej še ni bilo mogoče dobiti.

Izjava Ruždi Arasa

BUDIMPEŠTA, 30. jan. z. »Uj Nemzedek« objavlja izjavo, ki jo je dal njegovemu dopisniku turški zunanji minister Ruždi Aras. Turški zunanji minister je naglasil, da se veseli sporazuma med Jugoslavijo in Bolgarijo, ker bo ta sporazum še bolj učvrstil mir na Balkanu. Upa, da bo sedaj prišlo tudi do zblizanja med Jugoslavijo in Madžarsko, kar bo še bolj poglobilo tradicionalno prijateljstvo med Turčijo in Madžarsko.

Rumunski prestolonaslednik nevarno obolel

FLORENCA, 30. januarja. p. Rumunski prestolonaslednik Mihajlo, ki se že delj časa mudi na obisku pri svoji materi, je pred tednom dni obolel na hripi. Njegovo stanje pa se je že tako popravilo, da je pred dvema dnevmi zapustil posteljo in napravil kratek izprehod. Pri tem pa se je znova prehladil. Dobil je influenco, danes ponoči pa se je pridružil oslabljeni Zdravniki so zelo v skrbeh.

Aleksander Badaj †

V Zagrebu je umrl dr. Aleksander Badaj vpokojeni predsednik Stola sedmorice. Dr. Badaj je svoječasno v srbsko-hrvatski koalicijski igral veliko vlogo. Kot odvetnik v Zemunu je bil l. 1906. na listi srbsko-hrvatske koalicije izvoljen za poslanca v hrvatskem saboru in je potem, ko je koalicija prevzela vladu, postal šef pravosodnega oddelka. Kot tak si je stekel mnogo zaslug za moralno in strokovno reformo hrvatskega pravosodja. L. 1917 je dr. Badaj ponovno postal šef pravosodja in je ostal na tem mestu do likvidacije poslov hrvatske vlade. L. 1919. je bil imenovan za predsednika Stola sedmorice in po dsegi zakonske starostne meje bil vpokojen. Dr. Badaj je dosegel 79. let. Odličnemu možu naj bo trajen spomin!

Rudarska stavka v Franciji

Pariz, 29. jan. br. Rudarji v departementu Gaze so danes proglašili splošno stavko.

Ogromen požar v Kolašinu

Ogenj je uničil 33 hiš in je vsa glavna ulica spremenjena v eno samo pogorišče

BEOGRAD, 30. jan. r. Včeraj popoldne je velik požar uničil v Kolašinu glavno ulico, kjer so bile največje trgovine in drugi lokali. Ogenj je nastal v hiši bratov Vujačičev, od koder se je z bliskovito naglico širil na druge hiše in je bila kmalu vsa ulica v plamenih. Kljub naporom gasilcev ni bilo

mogoče ničesar rešiti in je od cele ulice ostalo eno samo velikansko pogorišče. Škodo cenijo na več milijonov. Zgorelo je 33 hiš in gospodarskih poslopij. Mnogo ljudi, i so pomagali pri reševanju, se je ponesrečilo in so jih šest morali prepeljati v bolnico.

Odmevi občinskih volitev

Iz Velike Doline nam pišejo:

Prvotno so bile občinske volitve pri nas razpisane na dan 25. oktobra 1936. Ker pa jih je banska uprava odgodila, so se vršile šele 6. decembra. Vložena je bila je ena kandidatska lista in stoer opozicijska. Nasprotniki so se na vse načine trudili, da bi sestavili svojo listo, vendar se jim to ni posrečilo. Volitve so potekle v najlepšem miru in red. Za listo je glasovalo 363 od 554 v volilski imenik vpisanih volilcev. Kljub zelo slabemu vremenu in vsem drugim okoliščinam je torej za to opozicijsko listo glasovalo 65 odstotkov vseh v volilski imenik vpisanih volilcev. Prevzem poslova po novoizvoljenem občanskem odboru bi se moral vršiti deseti dan po volitvah, a ker stari občinski odbor ni hotel takrat predati poslova, je nadzorni oblastvo 15. dan po volitvah odredilo prevzem. Dasi je bila samo ena kandidatska lista, vendar so vložili proti volitvam nekateri nezadovoljnejši v od-

prtem roku pritožbo na upravno sodišče v Celju. V pritožbi so trdili, da je volilni odbor v volilni lokal puščal več kot 5 volilcev naenkrat in s tem zakrivil meročnost, dalje, da so se volitve vršile pod pritiskom in da je samo zato prodrla opozicijska lista. Za te trditve pa seveda niso mogli navesti nobenih dokazov. Značilno je, da so pritožbo skovali v župnišču in da so pri tem sodelovali gotovi gospodje iz Brežic, iz Ljubljane in Kostanjevice.

Upravno sodišče je pa pritožbo kot neosnovano zavrnilo. S tem je sedaj končno tudi pri nes zaključena ogorčena volilna borba, v občinskem odboru pa sede ljudje, ki jih je res izvolil narod z veliko večino in katerim so občani izrekli svoje zaupanje. Te volitve so bile za naše ljudi težka preizkušnja, ki pa so jo sijajno prestali. Dogodki pri volitvah naj jim bodo v pouk in ravnanje tudi v bodočnosti.

Ljubljanskemu prebivalstvu!

Preteklo nedeljo je bil v Beogradu slavnostno podpisan pakt večnega prijateljstva med Jugoslavijo in Bolgarijo. Ves južnoslovanski svet je pozdravil ta važen zgodovinski dogodek z največjim navdušenjem in po vseh mestih širom Jugoslavije in Bolgarije se v zvezi s tem vršijo spontane manifestacije. Tudi naša bela Ljubljana ne sme zaostati. Da bo lahko dala vidnega izraza svojim čustvom iskrenega veselja nad zgodovinskim dogodkom, je sklenila Jugoslovanska-bolgarska liga sporazumno s podpisanimi društvi prirediti jutri, dne 13. januarja

veliko manifestacijsko zborovanje

ki se bo vršilo ob enajstih dopoldne v dvorani Trgovskega doma (Gregorčičeva ulica).

Pozivamo ljubljansko prebivalstvo, da se udeleži zborovanja v čim večjem številu, obenem pa prosimo vse ljubljanske hišne posestnike, da izobesijo na ta dan na svojih hišah državne zastave ter dajo tako tudi na zunaj vidnega izraza našemu veselju nad sklenjenim večnim prijateljstvom med dvema bratskima južnoslovanskima državama. Mestna občina bo na svojih poslopijih zastave izobesila.

Jugoslovensko-bolgarska liga. — Jugoslovensko-češkoslovaška liga. — Jugoslovanski ženski savez. — Jadranska straža. — Prosvetna zveza. — Zveza kulturnih društev. — Sokolska župa Ljubljana. — Sedejeva družina. — JNAD »Jadrane«. — JNAK »Edinstvo«. — Zveza trgovskih združenj za dravsko banovino. — Glasbena Matica. — Nar. žel. glasbeno društvo »Sloga«. — Pevsko društvo »Ljubljana«. — Pevsko društvo »Danica«. Vič. — Cebelarsko društvo. — Udrženje jugosl. nar. železničarjev in brodarjev. — Legija koroških borcev. — Društvo »Probuđac«. — Zveza obrtnih društev. — Československa Obec. — Društvo »Socak«. — Klub koroških Slovencev. — Savez jugosl. emigrantskih združenj. — Branibor. — Jugoslovanska gozdovniška liga. — Narodna Odrbana. — Vodniškova družba. — Zveza kmetijskih fantov in deklet. — Strelska družina. — Udrženje četnikov. — Klub primorskih akademikov iz Trsta, Gorice in Istre. — Jugoslovensko akademsko starešinsko društvo »Jadrane«. — Pevsko društvo »Sava«. — Društvo »Tabore«. — Pevsko društvo »Ljubljanski Zvon«. — Pevsko društvo

»Slavec«. — Jugoslovensko učiteljsko udrženje, sekcija Ljubljana. — Društvo »Bela-krajina«. — Slovensko planinsko društvo. — Ribarsko društvo.

Navodila udeležencem manifestacijskega zbora

Manifestacijsko zborovanje v proslavo sklenitve pakta o večnem prijateljstvu med Jugoslavijo in Bolgarijo, ki se bo vršilo jutri, v nedeljo 31. januarja v Trgovskem domu, se bo pričelo zaradi radijskega prenosa točno ob 11. Vse udeležence prosimo, da so ob pričetku že v dvorani in da s prepoznum prihajanjem ne motijo prenosa.

Vsa društva naj prisostvujejo manifestaciji s svojimi prapori, ki morajo biti zbrani v dvorani že vsaj četrt ure pred pričetkom. Cenjene dame, ki posedujejo narodne noše, prosimo, da prisostvujejo zborovanju v narodnih nošah.

Politični obzornik

Izvajanje ravnopravnosti

V Novem Sadu so imeli do sedaj Nemci v občinskem svetu samo enega zastopnika — odvetnika Ludvika Keksa. Zato so se pritoževali, da se jim dela krivica in so zahtevali večje zastopništvo. Vlada je sedaj njihovi zahtevi v polnem obsegu ugodila. Iz občinskega odbora so namreč izstopili dr. Tomo Jovanović, ki je eden izmed voditeljev Sokola, ing. Laza Popović, ker je postal mestni gradbeni svetnik, in Milan Milčič, ker je postal uradni mestne hranilničar. Na njihovo mesto so bili sedaj imenovani urednik lista »Deutsches Volksblatt« Franz Hamm, trgovec Oto Werner in obrtnik Franz Siedlik. Nemci imajo torej sedaj v novosadskem občinskem svetu štiri svoje zastopnike. — Kakor je razvidno iz tega, se pri nas v celnem obsegu izvaja načelo narodne ravnopravnosti. Bilo bi pa zanimivo primerjati, kako se to načelo narodne ravnopravnosti izvaja na primer napram naši manjšini na Koroškem.

Dva nova lista

Že dolgo napovedovana prva številka »Slovenske Besede« je končno izšla. Je to glasilo onega dela slovenskih radikalov, ki priznavajo za svojega vodjo Aco Stanojevića. List se tiska v Delniški tiskarni, odgovarja za konzorcij dr. Dinko Puc, za uredništvo pa dr. Stanko Jug. Iz lista ni razvidno, ali bo izhajal kot tednik ali kot štirinajstodnevnik. Članke so v listu napisali dr. Dinko Puc, dr. Milan Korun, Jakob Kušar in Ivan Mihelič. — V Zagrebu je jel izhajati list »Za nacionalno Rusijo kot glasilo Društva prijateljev nacionalne Rusije. Kot tak se bo list boril proti komunizmu. V programnem članku pravi dr. Franjo Bužar med drugim: »Že se dvigajo konture nove nacionalne Rusije in v tej dobi je naša dolžnost, da tudi mi stopimo nasproti prvem žarkom nacionalnega prepoveda nove Rusije.« List se tiska v Nadbiskupski tiskarni v Zagrebu in stane 15 Din na leto. Glavni urednik je dr. Milica Bogdanović.

»Balkan« o hrvatskem upražnju

»Balkan« Krste Ciovarića piše o hrvatskem vprašanju takole: »Pred vsem naša javnost ne ve, zakaj gre. Trdi se, da so Hrvati nezadovoljni, a ignorira se dejstvo, da tudi Srbi niso zadovoljni. Reparacije so odšle izven Srbije in Črne gore v kraje, kjer jih niso potrebovali. To je dejstvo. Takrat so prišli na dnevni red novi problemi, agrarna reforma, sekvester, razveljavljanje sekvesterov, nacionalizacija itd. In vse to se ni izvajalo na ozemlju Srbije. S tem v zvezi so bile one milijardske številke korupcije, a vse to se ni nikoli Srbom, niti ljudem iz Srbije. Torej, kako bi naj bila Srbija zadovoljna, ko so se vendar palice in lovski gradovi in drugi aristokratski objekti kupovali izven Srbije. Obstaja ena podena metoda čisto demokratska, ako obstoja hrvatsko vprašanje in ako se zahteva njegova rešitev. To mora vedeti ves narod od Triglava do Djevdeljice: hrvatsko vprašanje je to in to, dajte ga na glasovanje, da se narod ne žali. A če se demokratsko postopa, potem se mora tudi do konca demokratsko delati, to je manjšina se mora pokoriti večini!« — Priporočamo, da Ciovarićev »Balkan« podpira JRZ.

Sklicanje banskega sveta

Banski svet Dravske banovine se sestane dne 15. februarja 1937 ob 8. uri dopoldne v Ljubljani. Predmet zasedanja bo:

1. Obravnavanje banovinskega proračuna za leto 1937/38 s pripadajočimi pravilniki v smislu čl. 11. cit. pravilnika;
2. sklepanje o uredbi, s katero se dopolnjuje čl. 108. uredba o občinskih uslužbenih;
3. odreditev enega člana in njegovega namestnika v komisijo druge stopnje za odobritev prenosa nepremičnin v smislu čl. 11. uredb ministrstva prav de z dne 4. IX. 1936, št. 87.820 — U — 282 (Službeni list št. 592/75 ex 1936.

Snežni zameti v ČSR

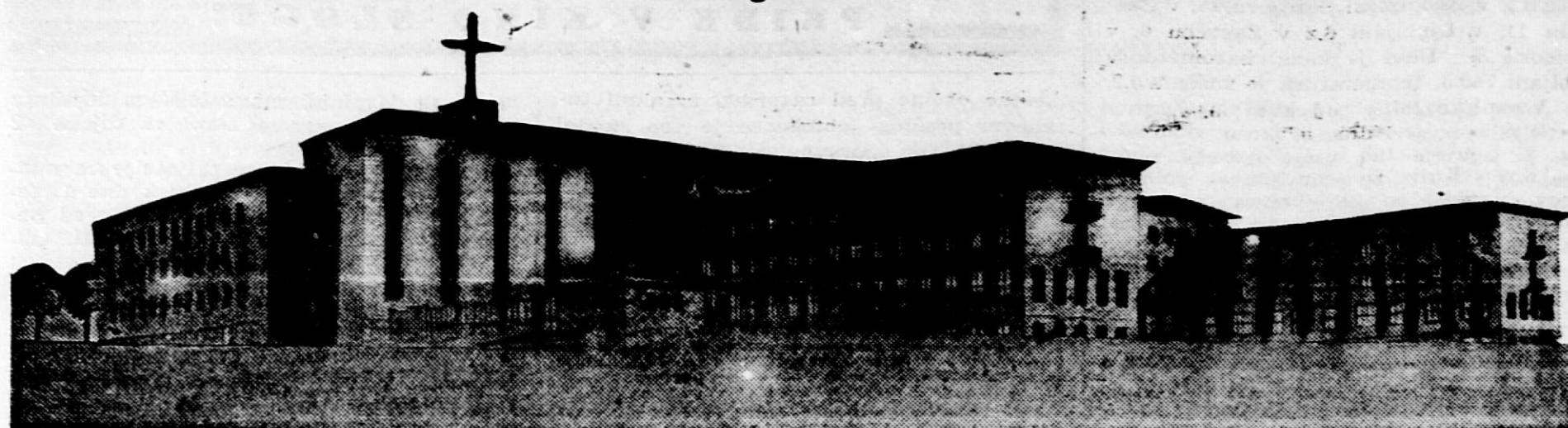
Praga, 29. januarja. br. Skoro po vsej republiki že dva dni neprestano sneži. Posebno mnogo snega je zapadlo na Moravskem in v Podkarpatski Rusiji, kjer divjajo tudi hudi viharji, ki povzročajo velike snežne zamete. Na Moravskem je okrog 20 avtomobilov običleno v snegu in jih doslej še niso mogli rešiti. Ves avtomobilski promet je ustavljen. Tudi železniški promet je zelo oviran.

Borzna poročila.

CURIH, 30. Jan. Beograd 10.—, Pariz 20.375, London 21.4175, New York 437.25, Bruselj 73.80, Milan 23.025, Amsterdam 239.40, Berlin 176.—, Dunaj 77.40—81.60, Praga 15.26, Varšava 82.50, Bukarešta 3.25.

Največje stavbno delo v Mariboru

Maribor dobi veliko bogoslovje — Stroški bodo znašali okrog 10 milijonov

Ljubljana, 30. jan.

V severnem delu Slovenije, ki je delno še bolj industrijski kot bivša Kranjska, se je tam tudi prirastek prebivalstva večji, je obubožanje prebivalstva še občutnejše in število nezaposlenih izredno visoko. Zato pa je tudi zahteva po javnih delih čedalje glasnejša. Priznati je treba, da je Stajerski del Slovenije v tem pogledu nekoliko zapostavljen. Ko je Ljubljana postala sedež banke uprave, se je Maribor začel bolj pozabljati in potisnjenega na periferijo, odrezanega od glavnih virov dohodkov, ki so potrebni za razvoj večjega mesta. Pri tem ne smemo pozabiti, da je Maribor središče velikega delovnega trga, kjer se osredotočajo številni nezaposleni delavci zlasti iz Prekmurja. Teritorij bivše slovenske Stajerske se je tudi precej razširil, ko mu je pripadlo Prekmurje in del Koroske. Čeprav Maribor ni upravno pokrajinsko mesto, vendar je veliko središče, ki privlači mnoge delovne moči. To je treba vsakakor upoštevati, ko odločajo o razdelitvi sredstev za javna dela. Letos pa bodo začeli veliko delo, ki ga lahko po obsegu, če ne po značaju prištevamo med javna dela; Maribor dobi bogoslovje, velik kompleks modernih poslopij. To bo nedvomno največje stavbno delo zadnjega časa ne le v Mariboru, temveč celo v banovini.

RAZPIS STAVBNIH DEL

Prihodnji teden bodo stavbna dela že razpisana in sicer jih bo razpisal knezoškofski ordinariat lavantinske škofije. Razpis teh del je delj časa zelo zanimiva naše podjetnike, ki zadnja leta niso imeli mnogo dela in se je tu in tam zaradi tega razpisala nezdružljiva konkurenca. Licitacija bo 15. marca v Mariboru v prostorih škofijske pisarne, tehnične pripomočke pa dobe interesi v tehničnem oddelku banke uprave. Zdjaj bodo oddana le glavna dela, ki se dele na dve skupini. V prvi skupini so težaška, zidarska, železobetonska, tesarska in krovska dela, ki so proračunana na 4.785.779 Din. Kavcija je 5%, kar znese 240.000 Din. Manjša podjetja se torej licitacije ne bodo mogla udeležiti, pomisliti je pa treba, da tako velika dela lahko prevzame tudi samo veliko podjetje, ki je zmožno velikih investicij za obrat. V drugi skupini so kleparska dela, ki so proračunana na 274.168 Din. Ako bo za kleparska dela uporabljena bakrena pločevina, bodo dvakrat dražja.

OKROG 10 MILIJONOV STAVBNIH STROŠKOV

Dela, ki jih bodo razpisali prihodnje dni, seveda ne obsegajo vseh stavbnih del, ki bodo zahtevala še približno več stroškov, in sicer 9 do 10 milijonov Din. Višina stroškov pa zavisi v veliki meri od stavbnega materiala ter zdaj še ne moremo napovedati natančne številke vseh stavbnih stroškov.

KDO BO DAL DENAR?

Lavantinska škofija se poteguje že dolga leta za nova, higijska ter sodobna stavbna in arhitektonska zahtevam ustrežajoča poslopja bogoslovja. Maribor ima sicer semenišče, ki pa ne ustreza namenom bogoslovne fakultete, kakor tudi ni primerno za stanovanjske prostore. Sedanje semenišče je prejšnje čase služilo za jezuitski samostan in gimnazijo. Nekaj časa je bila v njem celo državna gimnazija. Poslopje je v prav primer, kakšna ne smejo biti šolska poslopja. Nima solčne lege, vlažno je, premalo zračno ter splošno nezdružljivo. To je treba vsakakor priznati, ko pride v poštev vprašanje, ali je novo bogoslovje v Mariboru potrebno. Akcija za zidanje novega bogoslovja je knezoškofijski ordinariat začel že l. 1928. Ko se je obrnil na bansko upravo, je utemeljeval zidanje novega bogoslovja, sklicujoč se, da se vprašanje novega bogoslovja tiče tudi države, ne le cerkve, češ država ga vzdržuje, plačuje profesorje, sodeluje pri njihovem imenovanju, pri ustanavljanju profesorjske stolice itd. Banska uprava se je pa zavzela za ureditve naravnih novih bogoslovja predvsem zaradi tega, da bi nezaposleni severnega dela banovine dobili delo. Banovina prispeva samo stroške za tehnična dela, izdelavo načrtov, kar znaša okrog pol milijona Din, in stroške za nadzorstvo. Sicer pa prispeva za stavbne stroške največ škofija. Mnogo denarja so nabrali med verniki, sicer pa imajo baje tudi lep sklad, ki se je nabral iz zapuščin.

VELIKO TEHNIČNO DELO

Rešitev problema novega bogoslovja se je posvetil že pred leti nadarjen arhitekt ing. B. Čulka. Potreben je bil posebno skrben študij. Po prvotnem načrtu bi Maribor dobil bogoslovje, ki bi nedvomno dominiralo po svoji lepoti ter monumentalnosti nad vsem mestom. Veljalo bi 50 milijonov Din. Stalo bi na nemškem pokopališču, kar je

projektant posebej upošteval ter načrt prilagodil kraju. Pokopališče samo na sebi bi ničesar ne izgubilo, temveč celo pridobilo. Toda cerkvena uprava se je obvezala, da ne bo zidala pokopališča pred l. 1945, zato ni prišlo do sporazuma med njo in knezoškofskim ordinariatom. Tudi posredovanje v neki tuji državi ni imelo uspeha.

Sedanji načrt so izdelovali na tehničnem oddelku banke uprave pod vodstvom projektanta ing. B. Čulka zadnja leta zelo marljivo. Zdjaj so že gotova vsa tehnična dela, zato se bodo lahko lotili stavbnih del, čim bodo oddana. Projektant je izbral drugo stavbišče, ki ga je knezoškofski ordinariat tudi dobil, in sicer ob vnožju Kalvarije na zahodni strani mesta ob cesti proti Kamnici. Teren je tam izredno posrečeno izbran, ker bo stavba stala na živi skali. Projektant je prilagodil lego poslopij formaciji tal, da bodo vsa krila stala na skali in da jim vendar ne bo treba razstreljevati preveč skale. Seveda je pa tudi upošteval značaj in lice okolice pri arhitektonski rešitvi, da so linije glavnega poslopja prilagode ne ozadiju Kalvarije. Povdarek je na glavnem poslopiju, ki bo v njem slavnostna dvorana in kapela, kar nam nazorno kaže že slika. Bogoslovje bo stalo na mali planoti ter bo povsem dominiralo nad vso okolico s svojo prepročevalno monumentalnostjo. Do izraza bo prišlo še tem bolj ker bo stalo sredi zaščitenega, nezazidanega ozemlja.

RAZDELITEV PROSTOROV

Da bi vam nazorno prikazali do sleherne podrobnosti premišljen ter pretehtan načrt z medsebojno funkcionalno povezanostjo prostorov, bi bil potreben obširen opis. Ob tej priliki pa se lahko dotaknemo razdelitve prostorov le površno. Kompleks šteje 6 poslopij, ki so po večini med seboj povezane. Dele se po številkah in sicer po sliki od leve proti desni. V prvem poslopiju bo klavzura za sestre in prostori za gospodinjstvo. V kleti bo velika moderno opremljena kuhinja z vsemi pritliklinami,

dvema jedilnicami za posele in klet za vino. V pritličju bodo sobe za goste (tujske sobe) in jedilnica. V nadstropjih so stanovanjski prostori. V poslopiju III, ki bo zidano v železobetonskem skeletnem, okvirnem sistemu, bo v pritličju veličastna slavnostna dvorana, ki bo segala skozi dve etaži. V kleti bo jedilnica za gojence. V pritličju bo iz velikega vestibula vhod v govorilnico za gojence in v manjšo sprejemnico za duhovnike. V zgornjih nadstropjih bo velika domača kapela, ki bo imela ločena prostora za gojence in nune. V kapeli bo tudi 5 oltarjev, kjer se bodo gojenci učili maševati.

BOGOSLOVJE BO IMELO TUDI SVOJO BOLNICO

V poslopiju III bo velika študijska dvorana in knjižnica. V tem poslopiju bo tudi domača bolnica, ki bo primerno opremljena da bo ustrezala povsem svojemu namenu. Ločena bo strogo od drugih prostorov.

V objektu IV. bo učilišče bogoslovja, prilagojeno povsem namenom teološke fakultete. Prihodnje leto bo mariborsko semenišče najbrž proglašeno za fakulteto. Pogoje za to že ima. V pritličju bo 6 predavalnic, konferenčna soba in vsi drugi potrebni prostori. V nadstropjih bodo sobe za gojence, in sicer bo imel vsak gojenec svojo sobo. V kleti bo kurilnica centralne kurjave, zaveščiše pred plinskimi napadi itd. Objekt V. ima v kleti veliko telovadnico in kopalnico s prhami, v pritličju veliko predavalnico, ki je namenjena tudi za pevске vaje, nadalje sobe za klavirski pouk in v nadstropjih sobe za gojence. Poslopje VI. je le pritlično in namenjeno za kegljišče in kladinico. Poslopje VII. je namenjeno za gospodarske prostore, predvsem hlevce. Objekt VIII. je za portirska hišica. Ob bogoslovju bodo seveda lepi vrtni in parki.

Bogoslovje bo v surovem stanju zidano že do jeseni, in sicer v 5 mesecih. Čez zimo bodo dela počivala, nakar jih bodo nadaljevali in prihodnje leto bodo morala biti končana v 10 mesecih.

Dr. Bukovsky prispe v Ljubljano v četrtek

Spremlja ga tajnik ZSS Evgen Kepl — Spored njegovega bivanja v Ljubljani

Ljubljana, 30. januarja

Poročali smo že, da pride starosta COS in ZSS br. dr. Stanislav Bukovsky v spremstvu tajnika ZSS br. Evgena Kepla na svoji turneji po Jugoslaviji tudi v Ljubljano, kjer bo imel predavanje v dvorani Sokolskega doma na Taboru.

Uprava Sokolske župe Ljubljana je prejela od Saveza SKJ obvestilo, da prideta odlična slovenska sokolska gosta v Ljubljano v četrtek 4. februarja z bogorajskim brzovalkom ob 10.30 na glavni kolodvor. Spored njegovega bivanja v Ljubljani je do ločen takole: Po prihodu pozdravi uprava sokolske župe, skupno z v Ljubljani bivajočimi člani SSKJ gosta na kolodvoru. K sprejemu je vabljen članstvo ljubljanskih sokolskih društev v civilni obleki z znakom. Po sprejemu odide dr. Bukovsky v hotel »Slon« in bo najprej posetil sokolsko župo na Taboru nato Sokola I, da si ogleda Sokolski dom. S Tabora se odpelje v posete k ljubljanskemu Sokolu v Narodni dom. Popoldne ob 16. odide s spremstvom na pokopališče k Sv. Križu, kjer se pokloni na grobu prvega staroste JSS br. dr. Ivana Oražna in položi venec. Potem poseti nekatera ljubljanska sokolska društva, kar se bo došlo kasneje.

Ob 20. prijetelek zbiranja članstva v Sokolskem domu na Taboru za pozdravni večer, na katerega prispe dr. Bukovsky s spremstvom ob 20.45. Pozdravnega večera na Taboru se udeležijo članstvo v kroju s

društvenimi prapori.

Spored akademije na Taboru bo naslednji:

1. Sprejem dr. Bukovskega pri vstopu s prapori, godba zaigra »Sokolski pozdrav«.
2. pozdravni govor župnega staroste br. dr. Pipenbacherja.
3. češkoslovaška himna — godba Sokola I.
4. predavanje dr. Bukovskega, ga. 5. jugoslovenska državna himna — godba Sokola I.
6. Juvaneč: Dvigamno srca in Marinkovič: Narodni zbor, poje sokolski pevski zbor.
7. telovadne točke.
8. zaključni govor in himna »Hej Slovanci«.
9. prijateljski večer.

Naslednji dan poseti dr. Bukovsky še predstavnike civilnih oblasti, event. bo posečil še nekatera sokolska društva, nakar se odpelje 5. februarja ob 12.55 z glavnega kolodvora nazaj v domovino.

Pozdravljamo iskreno prihod odličnega sokolskega brata in želimo, da bi se posčutil v Ljubljani kar najbolje in odnesel iz zibelke jugoslovenskega sokolstva najboljše vtise.

Vabimo sokolske članstvo in narodno javnost, da se udeležijo sprejema br. dr. Bukovskega na kolodvoru v velikem številu, zvečer pa naj napolni sokolsko dvorano na Taboru do zadnjega kotička.

Br. dr. Bukovsky — Zdravo! Na zdar! Sokolska župa Ljubljana

Iz Višnje gore

Smrt najstarejšega Višnjana. Danes do podne je bil v Višnji gori pokopan najstarejši mešanec, Anton Zavednik. Z njim je legel v grob mož, ki je bil zanimiva postava v našem mestu. Dasi se ni nikoli sčlil v osrednje in dasi ni nikjer zavzemal vidnejših mest, vendar je bil daleč naokrog znan in priljubljen. Mlada leta je preživel v vasi Spodnje Brezovo pri Višnji gori, kjer je po malem kmetoval in čevljaril. Pozneje sta se z ženo preselila v Višnjo goro, kjer sta kupila hišico. Nekaj časa mu je šlo dobro, ko pa se je prišel starati in ker je v Višnji gori veliko čevljarjev, je prišel njegova obrt propadati in moral je drugje iskati služka. Izdeloval je prišel lezene bogove, katere je zelo dobro izrezoval z roko. To je raznašal okrog po deželi in za sjo živel. Zadnja leta je zaradi starosti opešal in mu je morala občina priskočiti na pomoč. Zdjaj ga je smrt rešila siromašva. Naj mu bo lahek počitek!

Lep jubilej

Ljubljana, 30. januarja

Te dni praznuje naš znani obrtnik in obrtniški organizator in vodja, možan ljub. človek in častni član Udruženja brivcev iz Slovenije v Ljubljani in državne zveze damskih frizerjev g. Engelbert Franešič 40. letnico, odkar se je osamosvojil. Prve dni februarja 1897 je otvoril na Jurčičevem trgu št. 3. svojo brivnico, v kateri je bil do 1. maja 1906, nakar je moral slediti prenesitvi, eodnake, odvtrniških in notarskih pisar ter prenesti svojo delavnico v bližino tedaj nove justične palače. Dobil je v palači tedanjega župana Ivana Hribarja, se. daj last gospe Szalay na Tyrševi cesti na, sproti kavarni »Evropce« lep lokal, kjer se danes izvršuje svojo obrt. Pred desetletji leti je svoje podjetje izpopolnil tudi na dam. skofrizersko stroko, ki jo vzorno vodi in je veliko število obiskovalcev in obiskovalcev s postrežbo vsestransko zadovoljno. Poleg udeleževanja v obrtniških organizacijah je bil naš jubilar 17 let član ljubljanskega občinskega sveta in dolgo vrsto let član in predstavnik Zbornice za TOI. Bil je ustanovitelj mnogih strokovnih udruženj in Zveze obrtnih združenj, Zveze obrtnih društev in soustanovitelj Kreditnega društva mestne hranilnice, Obrtne banke, Zanatske banke in ljubljanske veleesjima. Zdjaj, da ga danes muč nahuha, ki ga zelo ovira pri rednem udeleževanju v svojem poklicu in pri raznih zavodih in organizacijah, kjer pa kljub temu še z veseljem in zanimanjem sodeluje.

Zasluznemu nekdanjemu voditelju in or-

ganizatorju slovenskega obrtništva, ki je polnih 40 let tudi zvest narodu našega lista, želimo ob tem redkem jubileju dela za napredok našega mesta in vsakega obrtništva, zla sti boljše zdravje in mnogo mirnih in zadovoljnih let!

Kamniški gasilci so zborovali

V lepi slogi so izvolili za svojega predsednika zopet Antona Cererja

Kamnik, 29. januarja

V četrtek zvečer se je vršila 55. redna letna skupščina kamniške gasilske čete. Skupščino je otvoril predsednik g. Cerer Anton, ki je uvodoma pozdravil navzoče tovaršice in predsednika občine g. Antona Stergarja. Povdaril je, da ga zelo veseli, ker vidi, kako zelo se občina zanima za delovanje čete. Ugotovil je z velikim veseljem ogromno udeležbo članstva na skupščini in veliko zanimanje vseh slojev prebivalstva za delovanje čete, kar je najboljši dokaz, da je četa res vedno složna na delu, pripravljena vsak čas priskočiti na pomoč svojemu bližnjemu. Spomnil se je med letom umrlega tovariša Jerneja Berleca, katerega spomin so prisotni počastili stoje. Sedmim članom in eni članici je podelil posebne pismene pohvale poveljstva, ker so se lani pri mnogih požarih z veliko poštvalnostjo prav posebnost izkazali. Predlagal je, da skupščina izvoli najstarejšega aktivnega člana kamniške gasilske župe g. Ivana Glavača za častnega člana čete, kar so navzoči spre-

Zanimivo je ob tej priliki poročilo tajnika kino uprave, ki je poročal, da smo lani gledali 56 raznih filmov v dolžini okrog 158 km.

Poročili so se vršile volitve novega odbora za dobo nadaljnjih treh let. Predsednik Cerer je pred volitvami apeliral na gasilce, naj si po lastnem prevdaru izberejo novo upravo in poveljstvo in naj jih pri tem vodijo le koristi čete same in bratstvo med tovariši gasilci, nikakor pa se pri tem ne smejo ozirati na politično pripadnost enega ali drugega člana.

Volitev predsednika se je vršila po listkih. Z ogromno večino je bil izvoljen dosedanjí predsednik g. Anton Cerer. Volitev ostalih članov uprave se je vršila z vzhikom. Izvoljeni so bili: za poveljnika g. Ernest škof, podpoveljnika g. Lampič Leopold, tajnika Fajdiga Franc, blagajnika Knez Anton, prosvetarja Drašček Drago. Tudi ostali člani uprave so bili izvoljeni isti in ni bilo nobenih bistvenih izmenemb. Za župnega delegata je bil izvoljen g. Anton Cerer.

Po volitvah so se izvoljeni funkcionarji zahvalili skupščini za iskreno jim zaupanje. Predsednik Cerer je skupščino zaključil s pozivom, naj tovariši tudi v bodoče z enako vnemo služijo bližnjemu v pomoč in naj skušajo iti po poti bratstva in ljubezni do dela. Odborniki pa naj se zave dajo svojih težkih dolžnosti. S tem je bil občni zbor, ki je trajal do 24 ura, končan.

Iz Ptuja

V bolnišnici je umrl v 63. letu starosti splošno znani in priljubljeni g. Vuk Franc, vodja zemljišče knjige v pok. Poštojmi je bil kot aktivni uradnik napram strankam zelo ustrežljiv. Bil je tudi dolga leta naš zvesti naročnik. Pokopan je bil v četrtek na mestnem pokopališču. Bodi mu lahka zemlja, žalujočim naše sožalje!

Mariborsko narodno gledališče je gostovalo v ponedeljek v mestnem gledališču s »Prvo begijco«. Igra je bila zelo dobro podana ter so igralci zeli splošno pohvalo. Režijo je vodil g. Peter Malec. Gledališče je bilo srednje dobro zasledeno, občinstvo pa nedisciplinirano. Ljudje prihajajo v gledališče prepozno in se smejejo najbolj tragičnim prizorom. Mariborčanom pa bi bili hvaležni, če bi nas počastili kmalu s kakšno opereto.

Avtomobil ga je povozil. V ptujsko bolnišnico so pripeljali 72letnega občinskega g. režeža Franca Lemka, ki ga je povozil nek osebni avtomobil na državnih cestah v vasjo Stojinci in Spuhlja. Ranjenca je sofer sam pripeljal v bolnišnico, kjer so ugotovili težke poškodbe.

Smrt pri ribolovu. Te dni je več ribičev priredilo pri Zavrcu na Dravi večji ribolov. Med njimi je bil tudi posestnik Zaveč iz Stojencen. Ribičem je bila sreča zelo naklonjena in so naložili okoli 600 kg rib. Pri ribolovu je za Zavcu na ledu nadomak spodrsnilo in je padel tako nesrečno, da je priletel z glavo ob trd led ter obledel nezavesten s počeno lobanjo. Moža so takoj prinesli domov, kjer je kmalu izdihnil.

Prijeti uzmovlci. V Ptujju so se pojavili trije tatovi, dve ženski in en možki, ki so obiskali več trgovin. Eden je kupoval, druga dva pa sta kradla tako, da so v kratkem imeli nakradenega blaga v vrednosti nad Din 600. Prišli pa so jim kmalu na sled in policija jih je aretirala.

V ZAPORU

— Prosim, ali bi mogel osebno govoriti z viomlencem, ki je včeraj ponoči vlomil pri nas?

— Čemu pa?

— Rad bi ga vprašal kako je mogel vlomiti, ne da bi se zbudila moja žena.

ZNIŽALI SMO CENE POKROMANJU

KER SMO NAS OBRAT MODERNIZIRALI IN RACIONALIZIRALI — TAKO DA SMO V STANJU POSTREČI HITRO, SOLIDNO IN POCENI.

NE DA BI TRPELA KVALITETA DELA

„UNITAS“

D. Z. O. Z. LJUBLJANA — OELOVŠKA 90 a, Tel. 23-19.

Zadnji ostanki Leninove garde padajo

Po Leninovih apostolih Zinovjevu in Kamenjevu je prišla na vrsto intelektualna elita boljševizma

Za 13 letnico Leninove smrti se je pričel v isti dvorani, kjer so pred petimi meseci obsodili generalni štab starega boljševizma, proces proti zadnjim ostankom Leninove garde. Lani v avgustu so se sedele na zatožni klopi po zunanjem pomenu večje osebnosti, zdaj pa lahko rečemo, da so obtoženci se pomembnejši od lanske garniture. Zinovjev in Kamenjev sta spadala nedvomno med vodilne osebnosti Leninovega štaba, nista pa bila niti v intelektualnem, niti v moralnem pomenu visokostojeca moza. Pač pa so možje, kakor Radek in Sokolnikov, intelektualni cvet boljševizma. To velja zlasti za Radeka, med obtoženci v sedanjem procesu nedvomno najmočnejšega intelektualca.

leto prevratov tako v notranji kakor tudi v zunanji politiki. Gospodarski položaj se je znatno izboljšal. Letina je bila dobra, kar se je smatralo za osebno Stalinovo zaslug, kajti Stalin je bil ostal trezen in previden tudi v najtežjih časih, ko je bila komunistična stranka izgubila glavo. Obenem se je pričela tudi zapadna orientacija zunanje politike, ki ni mogla ostati brez vpliva na notranjo politiko. Ta izpremenjeni položaj je izrabila zmernejša struja pod vodstvom Kirova, ki ga je energično podpiral tudi pokojni Maksim Gorki. Ta struja je skušala dokazati, da je glavna zahteva časa odstranitev terorja zunaj in snotraj. Po Kirovem mnenju se je bilo treba pomiriti z vso državo in kot

novjega in Kamenjeva) zdaj je prišla na vrsto sredina (Radek, Sokolnikov in Serebrjakov), potem pa pride na vrsto še desnica (Rikov in Buharin). Revolucija pošira svoje otroke. Kmalu ostane od starih boljševikov samo Stalin s svojim aparatom, potem se bo pa dvignil zastor in videti bomo zadnje dejanje drame.

Mussolinijev sin se ženi

Po poroki holandske princese bo imela Evropa še eno poročno privlačnost in sicer 6. februarja, ko se oženi najstarejši Mussolinijev sin Vittorio Mussolini z Orsola Buvoli. Mussolinijevemu sinu je 20 let, njegova nevesta je pa dve leti starejša. Njen oče je bogat milanski trgovec. Nevesto so že sprejeli v Mussolinijevo rodbino, saj je preživela lani počitnice s svojo materjo v znani Mussolinijevi vili v Ricione. Pozneje sta bili obe v gosteh pri samem Mussoliniju v Rimu.

Najstarejša Mussolinijeva hči se je poročila pred sedmimi leti s sedanjim zunanjim ministrom grofom Ciano. Po ženitvi najstarejšega sina ostanejo Mussoliniju še trije otroci, 18 letni Bruno, letalski častnik, 8 letni Romano in ljubljenska rodbina 6 letna Annamaria. Najmlajša otroka sta zelo živahna in učitelji imajo z njima mnogo preglavic. Vittorio Mussolini, sedanji ženin, se je udeležil abesinske vojne in napisal je knjigo o svojih doživljajih v Abesiniji. Mlada zakonca sta si izbrala za ženitovanj-sko potovanje v Hollywood, ker se Mussolinijev sin zelo zanima za filmsko umetnost in bi rad po povratku izdelal zgodovinski film.

Čudaški zdravnik

Čudaški zdravnik je bil angleški učenjak John Albertnethy v začetku našega stoletja. Bil je rojak, grob mož, toda njegovo srce je bilo plemenito. Razvajenih, občutljivih dam ni mogel trpeti in vsakega, ki je bolezen samo hlinil ali pa hodil k njemu za vsako malenkost, je srdito nahajal. Češ, gospod, ne nadlegujte me s svojimi poseti, ker sem mož, ki ne leči bab kakor ste vi. Neko odlično damo, ki mu je potožila svojo potrtost, je napotil v trgovino z otroškimi igračkami. Neka druga dama je hotela kaznovati tirana. Prišla je k njemu z bolečim prstom in izgovorila je samo eno besedo: Palec. Vi ste prva pametna ženska, ki sem jo srečal v življenju, — je vzkliznil zdravnik. Neki drugi dami, ki ni hotela poslušati njegovega nasveta glede zmernosti, je dejal: »Razveselite svojega moža z vestjo, da bo čez pol leta vdovec.« In to je pomagalo.

Vsak bolnik, pa naj je bil bogat ali siromašen, je moral čakati v predstobi, da je prišel na vrsto. Nekoč je prišel k Albertnethyju vojvoda Wellington, slavni zmagovalnik nad Napoleonom. — Kako ste pa prišli sem? — ga je vprašal zdravnik osorno. — Skozir vrata. — je odgovoril vojvoda. — Potem vas pa prosim da bi po isti poti zopet odšli in počakali, da pridete na vrsto. K meni hodijo samo bolniki in med njimi ne poznam nobene razlike. Nekoč ga je politikal angleški kralj ki je bil Albertnethy v bolnici. Sporčite Velikanstvu. — je delal zdravnik, — da pridem, čim opravičim tu svoje delo. — Ne ka siromašna vdova, ki ji je bil rešil otroka smrti, mu je poslala svoje zadnje prihranke. Albertnethy ji je denar vrnil in priložil še 100 guinej, da bi mogel njen otrok povsem okrevati. Ni torej čuda, da

Naša velika zimska pomoč!

Od 25. januarja 1937 dalje prodajamo zimsko blago s popustom

30% in 20%

in sicer:

Damske plašče brez razlike

s popustom

30 %

Moške zimске plašče, dolge in kratke

(raglane in mikade), s popustom

20 %

Zimske suknjiče za mladeniče in otroke

(raglane, mornarske Boy-suknjiče itd.)

s popustom

20 %

Izrabite to priliko, pri kateri si lahko prvorazredno blago omislite za

30% in 20% cenejše!

TIVAR OBLEKE

so imeli ljudje tega zdravnikarja kljub njegovemu čudaštvu zelo radi.

Strasten kolesar

V Eastbournu je umrl t dni duhovnik anglikanske cerkve Frederik Hastings, star 98 let. Mož je poznal mnogo ljudi in mnogo dežel. Med gradnjo Sueškega prekopa se je seznanil s H. M. Stanleyem, v Ameriki pa z Markom Twainom in prezidentom Grantom, Lincolnom naslednikom. V Alek sandriji je videl vdovo po Napoleonu III., cesarico Evgenijo. V Angliji se je proslavil kot strasten kolesar, saj je prevozil 300.000 km in prepotoval na kolesu ves svet.

Ko mu je bilo 70 let, je proslavil svoj jubilej s pridigo v Glasgowu, kamor se je seveda peljal s kolesom. Prevozil je v enem dnevu 100 km. Ko mu je bilo pa 86 let, mu je zdravnik ta sport prepovedal. Hastings si pa ni dal vzeti te zabave in izprosil si je od zdravnika dovoljenje, da je smel prevoziti na dan vsaj 50 km. Se letoš, se je peljal s kolesom iz Dieppe do Benetk. Svojim prijateljem je dejal, da bi se peljal še naprej, pa mu zdravnik ni dovolil.

Psi skačejo s padali

Nemški strokovni list »Der Hund« priobčuje v eni zadnjih števil zanimiv članek o desiranju psov v Rusiji, kjer jih uče skakati s padali. Sovjetska vlada neprestano izpopolnjuje svojo armado in Rusija je v tem pogledu prekosila že marsikatero drugo državo. Zdjaj bodo Rusi dodelili četam, ki imajo nalogo priti v primeru vojne s padali sovražniku za hrbet, še pse. Poskuse s psi je delal sovjetski letalec Oswald. Več tisoč metrov visoko ni kazal pes nobenega strahu. Letalec mu je privzel avtomatično odpirajoče se padalo in ga postavil na krilo letala.

Pisec članka v nemški reviji trdi, da je na dano povelje pes pogumno skočil z letala, padalo se je odprlo in pes je počasi padal na zemljo. Skoraj istočasno je skočil iz letala tudi njegov spremljevalec. Pes je pri skoku in med padanjem mirno obračal glavo in ko ga je spremljevalec poklical, je celo zalajal. Na tla se je spustil povsem gladko. Poskus je pokazal, da bo mogoče uporabljati pse med vojno tudi v letalstvu.

Radioprogram

Nedelja, 31. januarja

8: Koračnice (plošče). — 8.30: Telovadba: (15 min. za dame, 15 min. za gospode, g. prof. Marjan Dobovšek). — 9: Cas. poročila, sporod. — 9.15: Uvertura. — 9.45: Verski govor (g. dr. Ignacij Lenček): Naša misijonska dolžnost. — 10: Prenos cerkvene glasbe iz zavodov sv. Stanislava v št. Vdu nad Ljubljano (poje dijaški pevski zbor, vodi g. prof. M. Tomc). — 11: Prizori iz narave (plošče). — 11.30: Recitacije zgodbin in pesmi za otroke (gđ. Stana Vinšek). — 12: Koncert radijskega orkestra. — 13: Cas. sporod. obvestila. — 13.15: Kar želite, to dober (plošče po željah), (oddaja prekinjena od 14. do 16. ure). — 16: Ura vesele glasbe in šal (plošče in št. rad. igru, druž.). — 17: Kmetijsko-gospodarski pomen, ki (g. Ludvik Puš). — 17.20: Dueti na dveh harmonikah (brata Golob). — 18: Jos. Darneš: Polet na luno — vesela igra (izvajajo člani Nar. gledališča v Ljubljani). — 19: Cas. vreme, poročila, sporod. obvestila. — 19.30: Nac. ura. — 19.50: Slovenska ura: a) Mandoline, Solnčni zahod, Izgubljena sra. ba, Tri Mheveve skladbe za klavir solo (izvaja g. prof. M. Lipovšek), b) Položaj našega kmeta pred 100 leti (g. dr. Josip Mal). — 20.30: Pevski dueti ge Nade Udovič Breževič in g. Matije Kufčina. — 21.10: Plošče. — 21.20: Za dobro voljo (radijski orkester). — 22: Cas. vreme, poročila, sporod. — 22.15: Za boljšo voljo (igra radijski orkester). — Konec ob 23. uri.

Ponedeljek, 1. februarja

12: Schumann: Karnevalska suita op. 9 (plošče). — 12.45: Vreme, poročila. — 13: Cas. sporod. obvestila. — 13.15: Sami valčki (plošče). — 14: Vreme, borza. — 18: Zdravniška ura (g. dr. Anton Brezelj). — 18.20: Alfred: Glasbena suita (plošče) (gled. ork. Plaza Theatre), Gross: Vinski valček (ork.). — plošče. — 18.40: Kulturna kronika: Jurij Subic (magr. V. Steska). — 19: Cas. vreme, poročila, sporod. obvestila. — 19.30: Nac. ura. — 19.50: Zanimivosti. — 20: Pratika za mesec svecan ali februar, Ba. sedilo sestavlja Niko Kuret. Sodelujejo člani rad. igr. družine, g. Mezgilits s citirani in Akademski pevski kvintet, vmes plošče. Vodi g. prof. Niko Kuret. — 22: Cas. vreme, poročila, sporod. — 22.15: Koncert radijskega orkestra. — Konec ob 23. uri.

Georges Ohnet:

ZADNJA LJUBEZEN

Roman

— In moja slutnja me je vodila prav, kajti vi ste takoj prišli in pri vsem svojem odklepanju kajete nekaj zanimanja zame, čeprav me še ne poznate. Toda nikoli bi ne uganili, kako sem zvedela za ime vašega notarja, kar mi je omogočilo najti vas. Listala sem baš po »Petites Affiches« če se ne oddaja morda kje hiša v najem. In tedaj se je ustavil moj pogled na imenu Fontenay-Cravant v zvezi s prodajo gozda. Pod tem imenom sem čitala opozorilo: »Informacije daje notar Bernard Pellier.« Pisala sem torej Bernardu Pellieru, ki mi je šel zelo rad na roko in kmalu sem vas videla.

Zasmejala se je. Pri oknu sedeča teta je dvignila glavo, rekoč: — Ah, gospod grof, to vam je glavica, ta naša hči. Da ste jo videli v sporu s pravniki iz Dorchestera! Prav nič ni zastajala za njimi, poleg tega je pa imela par advokatov, s kakršnimi se ne more pobahati kdoršibodi: svoje oči.

— Kaj pa govorite, teta? — jo je pokarala gospodična Andrimontova vsa zardela. — mar

29

hočete, da bi moj bratranec mislil, da sem kolketrala s temi solistatracij? Križ božji, to bi bilo čisto odveč. Gotovo bi bili pripisali v račun: Zato, ker smo podlegli učinku oči miss Lucy ... toliko in toliko funtov sterlingov. V Ameriki ne sme iti nič v izgubo, zlasti za svidnike ne.

Toda ne govorimo več o tem. Pripovedovala sem vam o svojih izprehodih na konju. Ali jih hočete videti? Ne morejo mi koristiti, ker nimam nikogar, ki bi me spremljal na mojih izprehodih. Kvečjemu če bi me hotela spremljati teta ... No, teta, ali bi me spremljala na konju?

In zasmejala se je z zvonom, svezim, skoraj otroškim smehom, videč v duhu dobro gospo Mathissenovo; kako se guga na konju kraj nje. Starša dama ji je požugala s prstom. Lucie jo je obšla proseč jo odpuščanja, potem je pa odvedla Armanda v stajo, kjer sta stali dve krasni kobili. Dekle ju je pogledalo in ponosno je bilo, ko je Armand občudoval tanke prožne noge in dotga, lepo upognjena vratova plemenitih živali.

— To je Polly. — je pripomnila in pogledala z nežno diano gsto konjsko grivo. — Lahko rečem, da sem jo sama vzgajala. Hodi za menoj povsod kakor pes. Zna pa biti tudi zelo divja. Skoda, da mora samo stati in počivati v staji. Bodite tako prijazni, bratranec, vzemite jo k sebi.

Armand ni pričakoval take ponudbe. Hotel jo je odkloniti, pa je prišel v zadrego, ker ni vedel, kaj bi odgovoril. Z odklonitvijo pa ni hotel žaliti dekleta.

Lucie je opazila njegovo zadrego. Zardela je in povesila oči. Srce se ji je krčilo pri misli, da bi mogel grof njeno željo odkloniti. Čutila se je prizadeto kakor da bi ji bil s tem namignil, da med njima ne more biti nič skupnega. Zdelo se ji je, da deli predsodke svoje rodbine, čeprav je na moč prijazen. Njeno srce se je že bilo jelo odpirati prebujajoči se simpatiji, pa se je zopet zapelo z bolečino, solze so ji stopile v oči in ozrla se je na grofa tako obupano, da se mu je zasmilila. Zdelo se mu je, da je hotel po krivem razžaliti to dražestno dekle. In ker se je hotel izogniti vsakemu pojasnilu, je dejal v neki čudni, njemu samemu nerasumljivi vnevi:

— Oprostite, draga sestrična, če me je vaša ljubezniva ponudba prvi hip presenetila. Imeti tako krasnega konja pomeni srečo. Z veseljem sprejemem to kobilico, čeprav vas nerad pripravim ob njo. Vidim pa, da mi hočete napraviti veselje in ne bom se pustil mnogo prositi. Sprejmite mojo zahvalo in zagotovilo, da se bo Polly tudi pri meni dobro godilo.

Lucie se je zasmilil obraz, globoko si je oddahnila in odgovorila hitro: Storiš te mi veliko veselje.

In res je kar šarola od radosti. Božala je kobilo in šepetala.

— Zadržujte jo boš Polly, dobrega gospodarja boš imela.

Vrnila sta se na vrt in videli, kako zahaja solnce za visokimi hrastovimi drevesi, je Armand spoznal, da

je minilo mnogo več časa, nego je mislil, da ga bo zahteval njegov poset.

— Pri vas, sestrična, teko ure tako hitro, da bi človek skoraj postal nadležen. Moram se posloviti.

— Toda ne brez obljube, da zopet pridete.

— Bodite prepričani, da me boste prav kmalu zopet videli.

Spremila ga je do vrata vrtnega ograja, odtrgala je rožo nad vhodom in mu jo ponudila. Prijel jo je za ročico in počasi, ne da bi se upirala, ji je poljubil njeno nežno diano. Lucie je zrla za njim, kako je vstopil v kočijo in ko je kočijaž že hotel pognati, je še zaklicala:

— Na skorajšnje svidenje!

Armand je ponovil: — Na skorajšnje svidenje! V naslednjem hipu mu je izginila izpred oči, toda v duši je odnašal s seboj njeno podobo. Ves prihodnji dan je mislil samo na njo. Komaj se je premagal, da ji ni pisal. Postal je svojega hlapca iz pariške staje po kobilo k Lucii in komaj so mu jo privredili, je vsak dan jahal na izprehod. Naučil se je bil že lagati odgovorjajoče komtesi na njena vprašanja, kje je dobil to plemenito žival, da jo je kupil na dražbi dirkalnih konj. Zakaj ji je priklil resnico, on, ki je tako sovražil vsako laž? Zakaj ni odkrito povedal komtesi, kako se je seznanil s svojo sestrično? Mar se je bal, da bo naletel pri svoji ženi na odpor? Mar ni že vnaprej vedel, da bodo prve njene besede: — Vaša sestrična? Privredite jo k meni.

Frederic Bontet:

Prvi korak

— Čuj, Roger, ali bi si ne mogla privoščiti večerje? Ali imava kaj denarja?

— Nimava, dušica... Saj veš, da nama denarja vedno primanjkuje... In povrh še te pretirane cene. Morda bi večerje niti plačati ne mogel. A kaj bi počela jutri?

— To je nerodno, lačna sem... Tako dobro se zabavam... Odiš s praznim želodcem...

Madeleine je skomignila s svojimi lepimi rameni. Skoraj naga, v globoko izrezani biserni toaleti je prihajala iz naročja neznanega plesalca k svojemu možu, ki je bil pravkar nehal plesati z rdečelasim, še bolj dekoliranim bitjem.

— Chambralo! se krivi, — je dejal nekoliko razdraženo. — Preskrbel sem bil štiri vstopnice, da bi jih mogel povabiti. Računal sem seveda, da bodo nama plačali večerjo, pa si je ta gos Simone izmislila bolezen, da ji ni bilo treba iti. Če bi bil prišel vsaj Chambral...

— Kaj pa misliš, on se brez nje niti ne gane. Zdaž sva v škripah; odiš brez večerje... Bože moj, kako težko je biti vedno brez denarja.

— Komu pa pripoveduješ to... saj sam najbolji vem.

Ničesar si nista medsebojno očitala. Madeleine ni očitala Rogerju njegove lenobe, ki jo je nazival neodvisnost in ki ga je podila od stalnega dela. Bila je kakor on lahkomišeln, hrepeneča po eleganciji in zabavi. Tolažila se je z nado, da se bo nekega dne uresničila ena onih velikih kupčij, o katerih je Roger govoril, ne da bi se posebno brigal za nje. On pa zopet ni očital mladi ženi njene preskromne rente, ki jo je dobivala od svojih podeželskih roditeljev. Zaljubila sta se bila drug v drugega na prvi pogled. Seznaila sta se bila pred osemnajstimi meseci med volilnim potovanjem, ki ga je bil nastopil Roger na račun nekega industrijalca, lačnegega politične kariere. Vzela sta se kljub odporu roditeljev. Vrnila sta se v Pariz zaljubljena, živeča v najlepši slogi z enakim okusom za razkošje, z enakim življenjskim hrepenenjem izrabiti čim bolj mladost in zabave.

Zdaž, v kotu velike, blesteče in razgibane dvorane, sta molčala pod težo zavesti, da ne moreta v polni meri izkoristiti tako lepega večera.

— Čuj, kaj ko bi zaplesala? — je predlagal Roger.

— Pa dajva, če hočeš.

Objel jo je okrog pasu. Plesala sta brezhibno in bila sta najlepši par. Oba visoke, sloke postavbe, Madeleine svetlobasa, dražestna, počesana in nalepotična po zadnji modli, Roger v črni obleki, lepo obrat, nazaj počesanih las, lahko napudranega obzra.

— Torej si nikakor ne moreva privoščiti večerje? — je dejala Madeleine znova, —

niti če bi se zadovoljila z malenkostjo?

— Ne, — kaj pa ko bi ne mogel plačati?... Potakaj... Nekaj mi je šinilo v glavo.

Roger je obmolnil in zmagovalen smehljaj mu je zaigral na ustih.

— No, kaj? Govori!

— Jo že imam... To je malenkost, ne smeš se zaradi tega razburjati. Dovolj, da ti povem do konca. Gre prav za prav za šalo, za nedolžno šalo. Saj sva itak brez predsodkov. In življenje je tako kratko... Zagreniti si večer, ko se človek tako dobro zabava... iti domov brez večerje, ko je človek tako lačen, to je že preneumno. Ali se ti ne zdi tako Madeleine? Čuj torej. Pozabi za hip, da si moja žena in misli, da si vesela dama, s katero sem se slučajno sestal tu in da sem jaz falot, brezvestnež... Dobro. Povabim te torej na plačal večerjo. Stopiva v sosedno dvorano, sedeva za mizo in naročiva dobro večerjo... Ko bo pa treba plačati, izginem pod pretezo, da grem v umivalnico.

— Kaj pa jaz?

— Ti... Saj to je najbolj kolidno vprašanje. Ti boš igrala prestrašeno ženo, ki jo je spravil ta brezvestnež v mučen položaj... Začneš se cemeriti in porečeš, da si brez denarja. In staviš glavo, da ti bo plačal večerjo kak sosed ali bolje rečeno tisti, ki ga bova že vnaprej izbrala.

— Kaj noriš, Roger? Spraviti me hočeš v položaj neumne goske... Če bi pa kdo zame plačal in bi hotel...

— Kaj? Saj te vendar ne bo odvedel nasilno. Najprej bo poravnal račun, potem šele ti začne dvoriti. Obljubiš mu sestanek za naslednji dan, izgovoriš se na utrujenost, izgineš in nikoli več ga ne boš videla... Garderoba imava itak ločeno. Vse pojde torej gladko. Čakal te bom doma.

— Toda jaz nočem. Roger, nimam poguma. Kaj pa ko bi me hoteli odvesti na policijo?

— Ah ne, to se ne dela. V takih primerih se vsak raje ogne škandalu. Po nepotrebnem se bojiš. Pojdiva na čašo šampanjca, to ti lahko ponudim, pa ti bom pojasnil svoj načrt. Ne boš neumna. To je zelo zabavno — majhna pustolovščina.

— Odvedel je mlado ženo k buffetu in ji jel znova prigovarjati. Oklevala je v strahu in izkušnjavi: kako hudo je odiš brez večerje.

— No, pa naj bo, — je pritrdila končno, — sicer pa lahko vedno zastavim svoj safir.

— Izključeno! Snemi ga. Pustiva se povabiti... ne da bi dotičnega gostitelja vnaprej opozorila... Stopiva v jedilnico. Pogled, tam na levi strani sedi debeluhast gospod in je čisto sam... In baš kraj njega je prosta miza. Pojdiva tja.

— Roger, prosim te, zares...

— Kar pojdi... In ne pozabi: Seznaila sva se pred dobro uro, plesala sva skupaj, ne pozna se pa ne.

Roger in Madeleine sta sedla kraj debeluhastega gospoda. Na drugi strani je sedela družba treh elegantnih dam v spremstvu gospodov, očitno zakonskih mož. Roger je naročil drago večerjo, gosja jetra, pečeno piščo, sladoled in šampanjec. Bil je v svojem elementu in z Madeleine je govoril tako, kakor da sta se slučajno srečala. Sram jo je bilo, toda premagovala se je kar je mogla. Roger se je delal kakor da ji šepeče na uho poklone, v resnici ji je pa šepetal z zamolklim glasom: — Šala je imenitna, nadaljuj jo!

Debeluhasti gospod je jel diskretno pogledovati Madeleine. Pod vplivom šampanjca je Madeleine kmalu izgubila svojo plahost, postala je vesela in razigrana. Svojo vlogo je igrala imenitno. Od tistega trenutka, ko se je prepustila toku, je bila edinstvena. Govorila je glasno, se smejala od srca in zabavala, da jo je bilo veselje gledati. Pazila je samo, da bi Rogerja prevečkrat ne tikala. Debeluhastega gospoda je bila očitno očarala. Kako lahko bi prišla od denarja... če bi hotel... Ure so tekale.

— Pozor, ljudje začnajo odhajati... najin trenutek je napočil — je zašepetal Roger. — No, ne drži, kadi mirno dalje... Zdaž grem v umivalnico in izginem.

— Ne, Roger, nočem.

— Zdaž že moraš, dušica moja... Me ne bi zapril, moral bi povedati svoje ime... — Plačati prosim! — je zaklical plačelniku.

Nepričljeno je vstal in odšel. Madeleine je ostala sama. Pustolovščina jo je doslej zabavala, zdaž jo je pa postalo strah. Šampanjec ji je kalil misli. Tako dobro je večerjala. Preživela je tako prijeten večer. Ali bo plačal za njo ta debeluhasti, neznan mož? Spoznala je, kakšne občutke mora imeti dekle, odvisno od neznanega moža. Malo sram jo je bilo, toda te misli so jo razvnmale.

Plačalni je prinašal račun. Začudeno se je ozrl na prazno Rogerjevo mesto. Madeleine je razmišljala, ali naj bi se tudi ona razburjala, če je izginil. Kar se je polna poguma vrgla naravnost v svojo vlogo.

— Ali je gospod še vedno v umivalnici? — Mislim, da je, gospa.

Plačalni je odšel. Kmalu se je pa vrnil in zaklical:

— Nikogar ni tam in nihče ga ni videl, da bi bil prišel v umivalnico.

— Kaj poveš?

Madeleine je resnično zardela. Naenkrat jo je postalo strah, pijanost je izginila. Ali pokličejo policijo?... Ali jo zapro?...

Govorila je boječe, razburjeno. Denarja nima... Povabil jo je gospod, ki ga ni poznala...

— Lep tiček, — je dejal plačalni srdito, ko je spoznal položaj iz jecljanja mlade žene, bridko lihteč in ozirajoče se skrivaj na debeluhastega gospoda, ki naj bi bil po Rogerjevih načrtih posegel vmes.

Toda debeluhasti gospod ni storil tega: Madeleine sploh ni več gledal. Raztresen in brezbrizen je hlinil nenadno gluho in se ni prav nič zmenil za to, kaj se godi okrog njega; zrl je nepremično nekam v praznino.

Drugi Madeleineini sosedje so se pa razburjali. Neka dama je pokazala mnogo zanimanja za ubogo žrtev neznanega izgubljenega. Madeleine je slišala njene besede.

— Uboga mala nesrečnica. Kakšen falot mora biti to...

— Saj je bil tudi podoben podležu...

Poglejte jo siroto, kako joče in kako dražestna je... Gotovo je začetnica. Ne moremo je pustiti tako... Saj ji grozi policija...

— Natakari! Dajte nam račun te gospodične, mi bomo plačali, — je zaklicala najbolj usmiljena dama. Prijazno se je obrnila k Madeleinei, rekoč:

— Dovolite, gospodična...

Cez pol ure se je sestala Madeleine z Rogerjem in mu povedala, kako je bilo.

— In ni bil debeluhasti gospod tisti, ki je plačal zame, temveč so storili to drugi sosedje. Ena izmed onih dam mi je ponudila celo dvajset frankov za taksi... Ne moreš si pa misliti, kako sem se bala. Grozno je, če pomislim... Toda dobro sva večerjala...

Madeleine je čutila, da je nevarnost minila, videla je samo svetle strani večera in veselilo jo je, da se ji je to posrečilo... Roger je pa skomignil z rameni.

— Hm, to je bila samo pustna šala, — je dejal malomarno Madeleinei.

Poljubil jo je in se delal veselega. Bil je pa nekam mrzlično razburjen, in raztresen... Ali je bila to res samo šala, ta pustolovščina? Da... morda... Ali pa ne pridejo nove take pustolovščine, v katerih pojde za Madeleine in ki ne bodo več samo šale? Dvounne, lahke in donosne pustolovščine, take, ki jih v svoji želji po zabavi in nujni potrebi denarja niti on, niti ona ne bosta mogla odkloniti?... Ali ni bil to prvi korak k nadaljnjim?

Iz Ljutomera

— Prijeti tihotapci. V Prekmurju pri vasi Sotina sta šla preko meje posestniška sinova Karl Svetapčič in Gomboc, kjer sta kupila petroleja, ker je tam cenejši za 3 Din pri litru. Ko sta mejo prekorajša, so se poznali po snegu sledovi, kar so sledili vestni naši granicarji in ju tam počakali. Vrnila sta se s petrolejem, imela sta ga vsak po 10 l. Toda na povratku so ju ujeli granicarji in ju odvedli na carinski oddelek v Rogasovec, od tam pa na carinarnico v Radgono, kjer sta bila kaznovana vsak s 1.880 Din, ob neizterljivosti pa na zaporno kazen 15 dni, ki sta jo tudi takoj nastopila v ljutomerskih zaporih.

— Velike jate divjih gosí. Preko Murskega polja leta vedno večje jate divjih gosí proti jugu. Ljudje jih radi gledajo, ker jih v takih množinah še niso videli.

Pravijo, da bo letos še huda zima. Enako velike množine po 300 — 400 jäh posede večjih pred mrazom po Muri in Razkrižju zajezje vsa Mura. Marsikateremu se ode siline po njih in ugiba, kako bi prišlo do katere, kar pa je zelo težko. Dosedaj še lovci ni bila sreča mila.

— Nov grob. V Gederovcih je umrla Ana Turkova, mati šolskega upravitelja g. Alfonza Turka. Njen pogreb je bil v torek v Gederovcih v Prekmurju. Ni še minil mesec, kar je umrl njen mož v Strigovi. Bodi ji lahka zemlja! Preostali naše sožalje.

— Gasilsko odlikovanje. Gasilska zveza kraljevine Juroslavije je odlikovala tajnika Ljutomerske gasilske župe g. Pika Franja, posestnika v Ljutomeru, s svojim križcem. Marljivemu gasilskemu delavcu naše čestitke!

— Sprememba posesti. Gostilno pri Ledenici je prevzel po odhodu prejšnjega zakupnika Berlana Avgusta sam lastnik g. Jožef Sajher.

— Doba občini zborov sokolskih edinic. Naše sokolske edince sličenjo občine zborov, ki bodo povečini v prvi polovici marca. Za 14. februarja je napovedan občini zbor malonedejske sokolske čete.

— Priško gostivanje ali Miciki je treba moza prirediti sokolska četa pri Mladici na pustno nedeljo. Na to prireditel, ki bo prva pri nas te vste, opozarjamo vso našo javnost.

Iz Celja

— c Akcije za ustanovitve azila za tuberkulozne v Celju bo krajevna prostovoljna liga letos krepko nadaljevala. V ligi ne fondu za azil je sedaj že 50 tisoč Din prispevke za azil na nabirajo vsak mesec inkasanti mestne elektrarne.

— Smučarska skakalna tekma. Smučarski klub Celje bo priredil v nedeljo 31. t. m. ob 14.30 na Kugyjevski skakalnici med klubsko skakalno tekmo z mednarodno udeležbo. Razglasitev rezultatov bo po tekmi v restavraciji Petriček v Liseah. Za tekmo vlada veliko zanimanje.

— Dve nesreči. V sredo je padel 30letni orožniški kaplar Franc Kajbič iz Luč pri vaji v smučanju v Lučah tako nesrečno, da si je zlomil desno nogo. V četrtek je padel 16letni zidarski vajenec Franc Humar v Črepu pri Celju pred domačo hišo in si zlo mil levo nogo. Ponesrečenca se zdravila v celjski bolnici.

— c Delavsko zborovanje s predavanjem o socialni zakonodaji bodo priredile delavske strokovne organizacije Medstrokovnega odbora v nedeljo 31. t. m. ob 9. dopoldne v dvorani Celjskega doma. Predavatelj pride jo iz Maribora.

— c Tatvina. Dne 14. t. m. zvečer je stopila v salon modiste gđ. Smolnikarjeve v Kolenčevi ulici 21letna delavka Marta O. iz Celja in vprašala za neko stanovanje, ki je bilo oglašeno v izlozbi. V lokalu je neopaženo izmaknila damski klobuk in izginila. V petek popoldne pa so jo v mestu prijeli in ji vzeli ukradeni klobuk, ki ga je imela na glavi.

— c Nočno lekarniško službo ima do vste, tega petka 5. februarja lekarna »Pri orlu« na Glavnem trgu.

MALI OGLASI

Beseda 50 para, davek 3 Din, beseda 1 Din, davek 3 Din preklic

Za pismene odgovore glede malih oglasov je treba priložiti znamko. — Popustov za male oglase ne priznamo.

RAZNO

Beseda 50 par, davek 3 Din Najmanjši znesek 8 Din

NA VSA ZIMSKA oblačila dajemo 15 do 20% popusta.

Presker, Sv. Petra c. 14. 6-R

GOSTILNA BRISKI

Ježica. Nedelja 31. Domača zabava. Šamel godba. Príma posestva z jedajo in pijačo. Pri- dajte! 386

PRODAM

Beseda 50 par, davek 3 Din Najmanjši znesek 8 Din

KROMPIR

zopet na razpolago po 75 par kg dokler traja zaloga pri tvrdki

A. VOLK, Ljubljana Resljeva cesta 24

LESENO POSTELJO

veliko stensko ogledalo staro- nemški slog, lestenec, karnise prodam. Naslov in uprava. 376

PFAFF — SINGER

skoraj novi šivalni stroji in kolesa poceni na prodaj pri »Prometu« nasproti križanske cerkve. 375

AIRDALE TERRIERJA

2 trimesečna mladiča, 4 plimutke s petelinom, prístna pasma in eno pegatko prodaja Graščina. Mokronog. Dolenjsko 378

PRODAM

2 vinska soda od 6 do 7 hl, plinski štedilnik na 3 gorilnik in pasjo hišico. Franc Pez- ran. Tržaška 2. 369

STANOVANJA

Beseda 50 par, davek 3 Din Najmanjši znesek 8 Din

STANOVANJE

trisočno, Slomškova 7, oddam za februar. 284

POSEST

Beseda 50 par, davek 3 Din Najmanjši znesek 8 Din

HISO Z LOKALOM

prípravno za vsako obrt, tar lepimi gospodarskimi prostori prodam na Glincih, Tržaška cesta 48. 321

HISO

enonadstropno, dvostanovanjsko s hlevom, elektriko, prodaja Hafner, Škofljica 37. 377

SLUŽBE

Beseda 50 par, davek 3 Din Najmanjši znesek 8 Din

FRIZERSKO VAJENKO

sprejme Iv. Pirce, Ljubljana, Florijanska 6. 388

Otroški vozički
najnovejših
modelov

Dvokolesa, šiv
motorjska trojica
triatliki pogozljivi

PO ZELO NIZKI CENI — CENIKI FRANKO!

„TRIBUNA“ F. BATJEI
LJUBLJANA, Karlovska cesta 4 — Podružnica MARIBOR,
Aleksandrova cesta 26

Umri nam je po kratki in mučni bolezni naš ljubljani sin

ZVONKO MANCINI

učenec osnovne šole na Vrtači

Pogreb našega nepozabnega se bo vršil v ponedeljek ob pol 3. popoldne iz jecljanja mlade žene, bridko lihteč in ozirajoče se skrivaj na debeluhastega gospoda, ki naj bi bil po Rogerjevih načrtih posegel vmes.

LJUBLJANA, dne 30. januarja 1937.

A. M. MANCINI, starši — in drugo sorodstvo.

Makulturni papir

proda

uprava „Slovenskega Naroda“
Ljubljana, Knafljeva ulica šte. 5

SVOJO VELIKO ZALOGO zmanjša pred pričetkom pomladanske sezije tvrdka

J. C. Mayer, Ljubljana

z odprodajo raznega manufakturnega blaga in čevljev posebnih znamk

PO IZREDNO ZNIŽANIH CENAH

v času od 30. januarja do 9. februarja

ZELO UGODEN NAKUP OSTANKOV!